

РЕШЕНИЕ

№ 4208

гр. София, 26.09.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.04.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова Бранимира Митушева

при участието на секретаря Албена Рибарска и при участието на прокурора Александрова, като разгледа дело номер **8657** по описа за **2010** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.14, ал.3 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ) във вр. с чл.208 – чл.228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на С. М. Г. от [населено място], срещу РЕШЕНИЕ № I-42-117/ 13.08.2010г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Гражданско отделение, 42 с-в, постановено по гр.д. № 27672 по описа за 2009г. С процесния съдебен акт е отхвърлена като неоснователна жалбата на касатора Г. срещу Решение № 368/ 28.04.2009г. на Общинската служба по земеделие „Овча купел” (ОСЗ).

Касаторът претендира, че обжалваното решение на СРС, 42 с-в е неправилно и необосновано и моли съда да го отмени. По същество излага доводи, че съдебният акт е постановен в противоречие с материалноправни норми и при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила. Ответникът - ОБЩИНСКА СЛУЖБА по ЗЕМЕДЕЛИЕ „Овча купел”, редовно уведомен за образуваното касационно производство, не изразява становище по жалбата и не изпраща представител в съдебно заседание.

ПРОКУРАТУРАТА на РБългария, представлявана в производството от прокурор Александрова от Софийска градска прокуратура, дава заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, като взе предвид наведените касационни

основания, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество – ОСНОВАТЕЛНА, поради следните съображения:

С Решение № 368/ 28.04.2009г. ОСЗ „Овча купел”:

- признава правото на собственост на С., Д. и Г. Г. в съществуващи (възстановими на терена) стари реални граници върху имот – нива, с площ от 750 кв.м. в землището на Ф., местността „Над село”, съставляващ имот пл. № 10125, кад. лист № 235 от кадастралния план, изработен през 1949г.;

- възстановява на С., Д. и Г. Г. правото на собственост върху част от имота, с площ от 250 кв.м., на основание влязло в сила съдебно Решение от 18.01.2007г. на Софийски градски съд, III-в състав, постановено по адм. дело № 3064/ 2004г. и

- отказва да възстанови правото на собственост в съществуващи стари реални граници върху останалата част от имота, с площ от 500 кв.м., поради това, че попада в застроен УПИ ХХ-401, кв. 47 и въз основа на Скица № 20 (1)/ 2004г. и Удостоверение по чл.13, ал.5 ППЗСПЗЗ с № 20 (1)/ 2004г.

С процесния съдебен акт първостепенният съд е ОТХВЪРЛИЛ като неоснователна жалбата на касатора Г. срещу Решение №368/ 28.04.2009г. на ОСЗ „Овча купел”.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е приел, че в производство по чл.11, ал.4 ППЗСПЗЗ са определени застроената и свободната от застрояване части от процесния имот и е недопустимо пререшаването на този преюдициален въпрос в рамките на производството по чл.14, ал.1 ЗСПЗЗ.

Този правен извод по принцип се споделя от настоящия касационен състав, но в процесния случай първоинстанционното съдебно решение е постановено при непълнота на доказателствата, отменително основание по смисъла на чл.209, т.3 АПК.

На първо място не е било спорно между страните в производството пред СРС, че част процесния имот, с площ около 500 – 550 кв.м. попада в границите на урбанизирана територия, определени с регулационен план и е идентична с част от УПИ ХХ-401, кв.47 по плана на кв. Ф., одобрен през 1984г. Това обстоятелство косвено се установява от мотивите на съдебно Решение от 18.01.2007г. на Софийски градски съд, III-в състав, постановено по адм. дело № 3064/ 2004г. От събраните в първоинстанционното производство писмени доказателства може да се направи извод, че за тази част от имота (с площ около 500 – 550 кв.м.) е проведено производство по чл.11, ал.4 ППЗСПЗЗ за определяне на застроената и свободната от застрояване площ, което е приключило с издаването на Заповед № РД-09-240/ 12.05.2004г. на кмета на район „Люлин” – Столична община. Тази Заповед обаче, не е представена в първоинстанционното производство. Видно от приетото по делото съдебно Решение на СГС, III-в с-в от 18.01.2007г. Заповед № РД-09-240/ 12.05.2004г. на кмета на район „Люлин” е била частично отменена и е била определена като незастроена площ от 250 кв.м., попадаща в план за регулация на местността „Ф.”, обозначена по букви А-Б-В-Г-А от скица №2 към заключението на вещото лице и неразделна част от съдебното решение. Тази скица също не е представена в първоинстанционното производство което прави невъзможно идентифицирането на незастроената и подлежаща на възстановяване по реда и при условията на чл.14, ал.1 ЗСПЗЗ част от

имота, попадаща в границите на урбанизирана територия, определени с подробния устройствен план на кв. Ф., одобрен през 1984г. и идентична с част от УПИ ХХ-401, кв.47.

На следващо място оспорваното Решение № 368/ 28.04.2009г. на органа по поземлена собственост не е придружено със скица каквото е императивното изискване на чл.14, ал.1, т.1 ЗСПЗЗ, както и не е основано на скицата, приложение и неразделна част от съдебното решение на СГС, III-в с-в по адм. дело №3064/ 2004г. Следователно в първоинстанционното производство е останало неизяснено обстоятелството коя точно част с площ от 250 кв.м. от бившия имот (с площ общо от 750 кв.м.) се възстановява на С., Д. и Г. Г. и изпълнил ли е административният орган влязлото в сила съдебно решение.

По делото е останал неизяснен и въпросът за останалите 250 кв.м. от процесния имот, които се намират извън регулация дали попадат в урбанизирана територия определена с околоръстен полигон и респективно приложимо ли е към тях преюдициалното производство по чл.11, ал.4 ППЗСПЗЗ за определяне на застроената и свободна от застрояване площ. Не е изследван и въпросът дали такова производство е било проведено и с какъв акт е приключило.

Настоящият решаващ състав приема, че първостепенният съд не е изяснил относими към спора факти и не е указал на страните, че за някои обстоятелства от значение за решаване на делото те не сочат доказателства. Съгласно изричната разпоредба на чл.171, ал.2 АПК за изясняване на делото от фактическа страна съдът може и служебно да назначава вещи лица. Като не е изпълнил тези свои задължения първостепенният съд е постановил едно неправилно решение, което следва да бъде отменено, а делото върнато на друг състав на същия съд за ново разглеждане.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК и чл. 222, ал.2, т.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ № I-42-117/ 13.08.2010г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Гражданско отделение, 42 с-в, постановено по гр.д. № 27672 по описа за 2009г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

